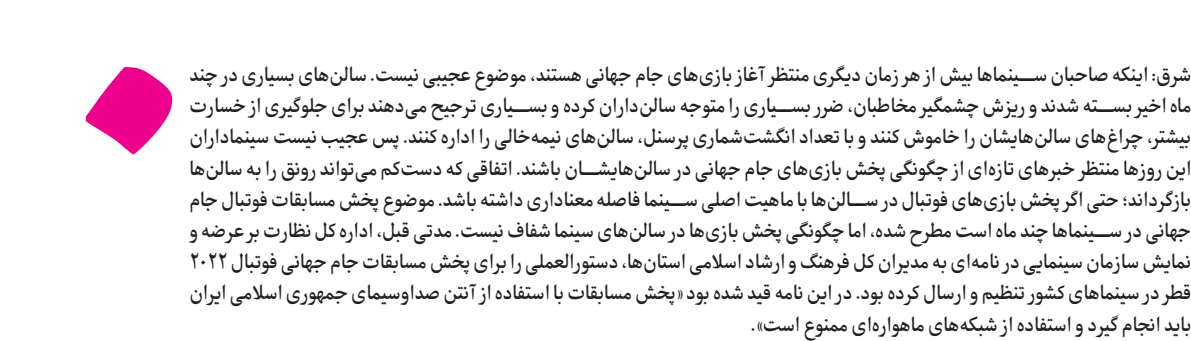

عکس مهدی قاسمی-ایستا

آیا برای بهبود شرایط اقتصادی سینما مجوز پخش فوتبال‌های جام جهانی در این سالن‌ها صادر می‌شود؟

گیشه‌های بی‌رونق چشم‌انتظار سوت قطر

شرق: اینکه صاحبان سینماها بیش از هر زمان دیگری منتظر آغاز بازی‌های جام جهانی هستند، موضوع عجیبی نیست. سالن‌های بسیاری در چند ماه اخیر بسته شدند و ریزش چشمگیر مخاطبان، ضرر بسیاری را متوجه سالن‌داران کرده و بسیاری ترجیح می‌دهند برای جلوگیری از خسارت بیشتر، چراغ‌های سالن‌هایشان را خاموش کنند و با تعداد انگشت‌شماری پرسنل، سالن‌های نیمه‌خالی را اداره کنند. پس عجیب نیست سینماداران این روزها منتظر خبرهای تازه‌ای از چگونگی پخش بازی‌های جام جهانی در سالن‌هایشان باشند. اتفاقی که دست‌کم می‌تواند رونق را به سالن‌ها بازگرداند؛ حتی اگر پخش بازی‌های فوتبال در سالن‌ها با ماهیت اصلی سینما فاصله معناداری داشته باشد. موضوع پخش مسابقات فوتبال جام جهانی در سینماها چند ماه است مطرح شده، اما چگونگی پخش بازی‌ها در سالن‌های سینما شفاف نیست. مدتی قبل، اداره کل نظارت بر عرضه و نمایش سازمان سینمایی در نامه‌ای به مدیران کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها، دستورالعملی را برای پخش مسابقات جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ قطر در سینماهای کشور تنظیم و ارسال کرده بود. در این نامه قید شده بود «پخش مسابقات با استفاده از آتنن صدواوسیماي جمهوری اسلامی ایران باید انجام گیرد و استفاده از شبکه‌های ماهواره‌ای ممنوع است».

هنوز موافقت رسمی با پخش بازی‌ها اعلام نشده

مژگان زرگر، مدیر پردیس سینمایی ملت، درباره هفته‌های پیش‌رو و چگونگی پخش بازی‌های جام جهانی در این سینما، به «شرق» گفت: «روال معمول این است که هر چهارشنبه فیلم جدید به چرخه اکران اضافه می‌شود؛ اما بیش از دو ماه است که فیلم جدیدی که مخاطب داشته باشد، به چرخه اکران اضافه نشده است و فیلم‌هایی که مخاطب‌پسند نیستند، خیلی زود از اکران برداشته می‌شوند. فیلم‌هایی که در حال حاضر اکران می‌شوند، عمدتا فیلم‌هایی هستند که از عید نوروز و عید فطر در سینماها به نمایش گذاشته شدند و طبیعی است که این فیلم‌ها توسط علاقه‌مندان سینما دیده شده و چالش بزرگ سینماها پاسخ به پرسش مخاطبان است که آیا فیلم جدیدی نمایش داده می‌شود؟ و ما فیلم تازه‌ای برای ارائه نداریم. حتی با این مورد مواجه شدم که برخی چندین بار فیلم‌های روی پرده را دیده‌اند و هیچ گزینه تازه‌ای برای علاقه‌مندان سینما وجود ندارد و نیاز اساسی گیشه‌ها، به فیلم‌های جدید و تازه‌نفس است».

او ادامه داد: «در ارتباط با پخش بازی‌های جام جهانی، چند نکته مطرح است. ابتدا اینکه هنوز موافقت رسمی با پخش بازی‌ها به ما اعلام نشده است. به این معنا که سینماها برای پخش فوتبال در سالن‌ها احتیاج به یک زیرساخت دارند. نیاز به دستگاه‌های پخش و کابل‌کشی است که برای هر سالن به‌طور میانگین چهار، پنج میلیون تومان هزینه دارد و الان تکلیف مشخص نیست که آیا برنامه‌ای برای پخش فوتبال در سینماها هست و ما باید برای چهار سالن در شرایط نابسامان اقتصادی ۲۰ میلیون تومان هزینه کنیم و سالن‌ها را مجهز کنیم یا اصلا ممکن است با پخش فوتبال در سینماها موافقت نشود؟ نکته دیگر این است که مشخص نیست در صورت توافق تنها سه بازی تیم ملی ایران در سینماها پخش خواهد شد یا تمام بازی‌ها پخش می‌شود؟ طبیعی است که اگر فقط پخش بازی‌های ایران در سینماها به مرحله اجرا برسد، در روز یک یا دو سالن را تک‌سانس به پخش بازی‌ها می‌توان اختصاص داد. به دلیل مشکلات پارکینگ و جای پارک هم نمی‌توان مثلا هم‌زمان ۶۰۰ نفر را وارد سینما کرد و می‌دانیم که اکثر سینماهای ما پارکینگ ندارند و این نیز چالش دیگری برای ماست و سؤال بعدی این است که آیا بازی‌های نیمه‌نهایی و نهایی هم در سالن‌های سینما

معرفی کتاب

«اندیشه پیشرفت و تحولات جدید جامعه ایران»

محمد فاضلی؛ ۵۰ سال پیش دکتر مجید تهرانیان (۱۳۱۵-

۱۳۹۱) فارغ‌التحصیل اقتصاد سیاسی دانشگاه هاروارد به ایران آمد. او که در سال‌های ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۷ به عنوان عضو فعال سازمان دانشجویان ایرانی در آمریکا و کنفدراسیون جهانی دانشجویان ایرانی، علیه رژیم شاه مبارزه کرده بود، با وجود دستگیری اولیه توسط ساواک، ابتدا با سازمان برنامه و سپس با سازمان مدیریت صنعتی همکاری کرد. تهرانیان در نهایت رئیس «پژوهشکده علوم ارتباطی و توسعه ایران» شد که در سال ۱۳۵۳ تأسیس شد و خودش از ابتدا تا سال ۱۳۵۷ ریاست آن را بر عهده داشت. تعداد زیادی طرح پژوهشی با محوریت علوم اجتماعی، توسعه و ارتباطات در این سال‌ها در پژوهشکده انجام شد که تهرانیان شخصا برخی از آنها را مدیریت کرد.

هادی خانیکی در کتاب «اندیشه پیشرفت و تحولات جدید جامعه ایران: بازخوانی مطالعات مجید تهرانیان در حوزه‌های توسعه، فرهنگ و ارتباطات» (نشر نی، ۱۴۰۱) شماری از این پژوهش‌ها که متن آنها را مجید تهرانیان شخصا در سال ۱۳۷۵ در اختیار او قرار داده، در هشت

فصل، منتشر کرده است. او مقدمه‌های روشنگر و توضیحاتی نیز بر این گزارش‌ها نوشته است. یک فصل نیز با عنوان «تحولات جدید جامعه ایرانی و مسئله توسعه و ارتباطات در ایران» به قلم خود او به کتاب افزوده شده که تغییرات جدید جامعه ایران – مبتنی بر داده‌های تحقیقات اخیر – را نشان می‌دهد و بر ضرورت‌های جامعه ایران برای گذر از بحران‌ها تأکید می‌کند. ارتباطات و توسعه، گفت‌وگو، اعتماد و سرمایه اجتماعی محورهای گفتمانی خانیکی در مواجهه با این مسئله هستند. تشریح وضعیت جامعه ایرانی در دهه ۱۳۵۰؛

چرایی بحرانی‌شدن وضعیت ایران در سال‌های منتهی به انقلاب سال ۱۳۵۷؛ روایت مجید تهرانیان از مفهوم توسعه، ابعاد آن، ملزوماتش و نسبت ایران و توسعه؛ تحلیل مفهوم جهان سوم و نسبت کشورهای جهان سوم با توسعه؛ دشواری‌های ایران برای دست‌یافتن به توسعه؛ نقش رسانه‌ها در توسعه ملی؛ و ارتباطات و نقش آن در توسعه، محورهای اصلی کتاب را تشکیل می‌دهند. نکته مهم این است که متن پژوهش‌های تهرانیان در دهه ۱۳۵۰ «اگرچه

فوتبال است، منطقی است یا خیر؟ در نظر بگیرید که حتی اگر اجازه پخش فوتبال در سینماها داده شود، سالن ۳۰۰ نفره اگر با تمام ظرفیتش در اختیار مخاطبان قرار بگیرد، فقط ۱۲ میلیون تومان فروش خواهد داشت و آیا این هزینه برای تجهیز سالن بصرفه است؟ هرچند موارد دیگری هم در این میان مطرح می‌شود؛ مثل اینکه در صورت پخش مسابقات باید نیروهای بیشتری را به مجموعه اضافه کنیم و زودتر در سینما حاضر شوند و با توجه به اینکه یک هفته به پخش مسابقات جام جهانی باقی مانده است، باید خواهش کنیم تا تکلیف سینماها هرچه زودتر مشخص شود. اگر قرار است تمامی بازی‌های جام جهانی در سینماها نمایش داده شود، می‌توانیم پیش‌فروش بلیت را شروع کنیم تا مخاطب متوجه شود اگر تمامی بازی‌ها را در سینما ببیند، تخفیفی به او تعلق می‌گیرد و باید از گزینه‌هایی استفاده کنیم تا باعث شود مردم با علاقه در سینماها بازی‌ها را تماشا کنند و از پیش بداندن یک ماه هر روز در سینما، روی صندلی خودشان می‌نشینند و بازی‌ها را می‌بینند. متأسفانه هنوز تکلیف پخش بازی‌ها در سینما مشخص نیست و دچار سردرگمی هستیم و بیشتر از ما، مردم بلا تکلیف هستند و مدام از ما سؤال می‌شود که امسال هم فوتبال پخش می‌شود یا خیر؟ پرسشی که پاسخی برای آن نداریم».

از پخش مسابقات فوتبال در سالن‌های سینما استقبال می‌کنم

رضا سعیدی‌پور، عضو شورای پروانه نمایش نیز در ارتباط با پخش فوتبال در سینماها به «شرق» گفت: «اساسا از پخش مسابقات فوتبال در سالن‌های سینما استقبال می‌کنم؛ چراکه معتقدم به واسطه پخش مسابقات در سینماها، افرادی که ممکن است در طول سال رفت‌وآمد زیادی به سینماها نداشته باشند، با این فضا آشنا می‌شوند و همین موضوع می‌تواند تبلیغی برای فیلم‌های سینمایی باشد و مخاطب جذب کند. البته به شرط اینکه فیلم‌های خوبی برای اکران در سینماها داشته باشیم تا مردم علاقه‌مند دیدن فیلم در سالن‌های سینما باشند».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره تجهیز سالن‌های سینما برای پخش مسابقات جام جهانی گفت: «سالن‌های سینما حتی برای پخش فیلم هم نیاز به تجهیزات دارند. اما این‌طور نیست که برای پخش بازی‌ها امکانات عجیب‌وغریبی نیاز داشته باشیم. طبیعی است که گیرنده‌ای برای پخش بازی‌ها روی پرده سینما نیاز است. در حال حاضر پردیس‌های سینمایی همگی امکانات خوبی دارند و از استانداردهایی برای مخاطبان برخوردار هستند».

سعیدی‌پور افزود: «فکر می‌کنم همچنان سینمارفتن در کشور ما در مقایسه با دیگر تفریحات، سرگرمی ارزان‌قیمت‌تری است و فکر نمی‌کنم تماشای بازی‌ها در سالن‌های سینما هم برای مخاطبانش گران‌قیمت باشد. پردیس‌های سینمایی عمدتا امکاناتی برای مخاطب فراهم کرده‌اند تا غیر از حضور در سالن‌های سینما بتوانند ساعتی دور هم جمع شوند و فکر می‌کنم نمایش بازی‌های مسابقات جام جهانی به رونق سالن‌های سینما کمک خواهد کرد».

زمان زیادی به برگزاری مسابقات جام جهانی باقی نمانده و به نظر می‌رسد سالن‌های سینما این بار نیز میزبان مخاطبان این دوره از مسابقات جام جهانی خواهند بود. در این میان دستورالعمل‌های شورای صنفی نمایش، جزئیات بیشتری را درباره پخش این مسابقات در سالن‌های سینما مشخص خواهد کرد.

اخبار برگزیده

کتابخانه خسرو بامداد به تئاتر شهر

تقدیم می‌شود

آیین نکوداشت زنده‌یاد خسرو بامداد شنبه ۲۱ آبان ماه با حضور مدیرکل هنرهای نمایشی و جمعی از هنرمندان، دانشجویان و همکاران این هنرمند در تماشاخانه سنگلج برگزار شد. در ابتدای این مراسم، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی با بیان اینکه امیدوارم در آینده در فضایی مطلوب و دور از غم با یکدیگر گفت‌وگو کنیم، بیان کرد: «زنده‌یاد استاد بامداد، خسرو خوبان، مرد بزرگی بود. او معلم بنده بوده و همچنان هست. منش و دانش او بسیار به من آموخت». او ضمن عرض تسلیت به خانواده زنده‌یاد بامداد و جامعه هنری گفت: «ایشان در قلب من و قلب همه دانشجویانش همیشه زنده است. او همیشه و در همه جا به‌ویژه در دانشگاه اراک تمام‌قد و با همه وجود، سختی‌ها را به جان می‌خريد و عاشقانه و پدرانۀ کنار دانشجویان بود و به آنها تاکید می‌کرد تا مطالعه کنند و دانش‌شان را نسبت به هنر نمایش افزایش دهند». در ادامه مانی بامداد، فرزند این هنرمند فقید، از انتشار همه آثار زنده‌یاد بامداد با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی خبر داد. مانی بامداد با بیان سخنانی اظهار کرد: «کتابخانه شخصی پدر به مجموعه تئاتر شهر تقدیم خواهد شد تا دانشجویان بتوانند از این گنجینه کوچک استفاده کنند». پس از او، احمد جولایی، نویسنده و پژوهشگر تئاتر، نیز با حضور روی صحنه تماشاخانه سنگلج ضمن عرض تسلیت به مناسبت درگذشت استاد بامداد، گفت: «خسرو الماس دنیای هنر بود. او برای دانشجویان بسیار زحمت کشید. پیش از آنکه به خودش ببیندش، به خانواده دانشجویانش فکر می‌کرد. این‌قدر که برای دانشجویان تلاش می‌کرد، به دنبال مطالبات شخصی و اداری نبود. اینها همگی نشان از بزرگمردی، رادمردی و دریادالی او دارد». او ادامه داد: «خاک قطعه هنرمندان بهشت زهرا جواهرات زیادی در سینه خود داشت، آلبومش کم بود و خسرو را به این آلبوم اضافه کرد». احمد جولایی افزود: «در حدیث آمده است که اولاد پاک و خلف، صدقه جاریه است که می‌تواند منجر به بازماندن نام نیک از آدمی باشد و مانی اولاد خلف زنده‌یاد خسرو بامداد است. امیدوارم هرچه خاک اوست باقی عمر بازماندگانش به‌ویژه مانی عزیز باشد». این نویسنده و پژوهشگر تئاتر مطرح کرد: «دانشجویان زنده‌یاد بامداد هر زمان از دانشی که به آنها آموخت، استفاده کنند و از او به نیکی یاد کنند، گویی استاد زنده است و این همان مصداق «هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد به عشق» خواهد بود؛ چراکه خسرو با عشق نفس می‌کشید، دم او عشق بود و بازدمش عشق. امیدوارم این ترانه عشق بر لبان همه دانشجویان و هنرمندان ایران‌زمین باقی بماند و خسرو‌ها به جای او در خاک هنر رویش داشته باشند». علی میرزایی، فیلم‌نامه‌نویس و پژوهشگر تئاتر و سینما، بهار، رئیس انجمن ادبی استان سمنان و محمد ابراهیمان، نویسنده، منتقد و کارگردان تئاتر، از دیگر سخنرانان مراسم بودند که به بیان خاطراتی از همراهی‌شان با این هنرمند فقید پرداختند و یاد و خاطره او را گرمای داشتند. پخش کلیپ، شعرخوانی علیرضا عامری در وصف زنده‌یاد خسرو بامداد و خوانش دو دلنوشته با بادی از خاطرات استاد بامداد به قلم جمعی از دانشجویان ورودی ۱۳۷۴ دانشگاه آزاد اسلامی اراک پخش‌های دیگری از این مراسم بودند.

دیپلماسی سینمایی

در دستور کار وزارت امور خارجه

جلسه مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی با سخنگو و رئیس مرکز دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای وزارت امور خارجه برای همکاری و تعامل دستگاه دیپلماسی با سینما به منظور ارتقا و پیشبرد سینمای ایران برگزار شد. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه، به همراه مدیران مرکز دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای این وزارتخانه از بنیاد سینمایی فارابی بازدید و در جریان آخرین تحولات سینمایی ایران قرار گرفتند. در این دیدار سیدمهدی جوادی مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی ضمن تأکید بر لزوم ارتباط بنیاد سینمایی فارابی با دستگاه دیپلماسی برای ارتقا و پیشبرد سینمای ایران به شرح بخشی از تاریخچه و فعالیت‌های بین‌المللی این بنیاد در طول سال‌های فعالیت خود و جایگاه این بنیاد به‌عنوان نهاد ملی سینمای ایران در عرصه‌های بین‌المللی پرداخت. جوادی با اشاره به فرصت‌ها و چالش‌های پیش‌روی سینماگران برای فعالیت‌های بین‌المللی از دستگاه دیپلماسی خواست تا با پشتیبانی از سینماگران زمینه فعالیت بین‌المللی آنها را تسهیل کند. براساس این گزارش، ناصر کنعانی نیز در ادامه این دیدار ضمن اعلام آمادگی دستگاه دیپلماسی برای گسترش تعاملات بین‌المللی سینمای ایران و تأکید بر ارتباط بیشتر وزارت امور خارجه با نهادهای سینمایی، خصوصا بنیاد سینمایی فارابی، سینمای ایران را یکی از فعالیت‌های کشور دانست که در دیدارهای بین‌المللی دیگر کشورها به موفقیت آن در این سال‌ها ادعان داشته و دارند. سخنگوی وزارت امور خارجه در این نشست سینمای ایران را یکی از داشته‌های فرهنگی ایران در جهان برشمرد که حتی در بین سیاست‌مداران کشورهای منطقه و جهان طرفدار دارد و آن را به‌عنوان یک سینمای خاص که پیام انسانی دارد، می‌شناسند. او با اشاره به زبان فراگیر هنر خصوصا سینما در بین مخاطبان اظهار کرد: سرمایه بزرگ سینمای ایران را می‌توان در خدمت اهداف ایران بزرگ و قدرتمند و نظام اسلامی قرار داد. باید از این دستاورد ارزشمند در راستای شناساندن ایران اسلامی و اهدافش در دنیا استفاده کرد. در این دیدار صمیمی که اصغر فارسی، معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان سینمایی، رانند فرینژاده، معاون امور بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی، سیدصادق موسوی، مدیرکل دفتر امور جشنواره‌ها و همکاری‌های بین‌الملل سازمان سینمایی، علیرضا دلخوش، معاون همکاری‌های فرهنگی و سمن‌های مرکز دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه و دیگر مدیران این مرکز حضور داشتند، درباره مسائل گوناگون سینمای ایران ازجمله رویدادها و جشنواره‌های بین‌المللی سینمایی، موضوعات کنسولی و صدور ویزای سینماگران و سایر موضوعات حوزه دیپلماسی سینمایی بحث و تبادل نظر شد و مقرر شد که به منظور پیگیری موضوعات فی‌مابین کارگروه مشترکی تشکیل شود.

تهرانیان برآمده از شناخت تاریخی خود از جامعه ایرانی معتقد بود «در تاریخ ۱۷۰ ساله اخیر ایران هیچ نهضتی فرصت آن را که به‌طور متداوم بتواند به نیروهای سیاسی و اجتماعی کشور در جهت رشد دموکراتیک ملی شکل بدهد نداشته است. هر تلاشی در این زمینه از سویی با خطر تمرکز سیاسی و دیکتاتوری و از سوی دیگر با پراکندگی و هرج‌ومرج سیاسی روبه‌رو شده است» (ص ۲۴) و در چنین وضعیتی به دنبال سرمایه‌گذاری سیاسی بود به نحوی که اهداف توسعه ملی محقق شود. اهدافی که «استقلال و امنیت ملی، آزادی‌های فردی و اجتماعی، مشارکت سیاسی، عدالت اجتماعی، رشد اقتصادی، رفاه اجتماعی، پاسداری محیط زیست، پاسداری میراث و هویت فرهنگی، و آموزش و بهداشت عمومی» (ص ۲۶) رنوس مهم آنها بود.

خواننده کتاب با نظریه‌های توسعه و نگاه اندیش‌مندان به توسعه در دهه ۱۳۵۰ (۱۹۷۰ میلادی) نیز آشنا می‌شود. تهرانیان در مقدمه و نظام مفهومی پژوهش‌هایش، نظریه‌های توسعه آن عصر را بازخوانی کرده و هم‌زمان نگاه خود به توسعه را نیز تشریح کرده است. کتاب از این منظر برای محققان و علاقه‌مندان اندیشه توسعه نیز جالب است و ارزشی از منظر تاریخ نظریه توسعه نیز دارد. نگاه تهرانیان به رسانه و به‌ویژه رادیو و تلویزیون ملی ایران نیز هم‌زمان انتقادی

بعضا حال و هوای آن برهه از تاریخ را دارند، اما هنوز ناظر بر مسائل جدید ایران هستند» (ص ۱۵). درست به همین دلیل، خواندن این کتاب برای امروز ما ضرورت دارد، برای آنکه مسئله توسعه ایران را وزای تغییر حکومت‌ها و در بستر ساختارهایی بررسی کنیم که مسئله توسعه‌نیافتگی را بازتولید می‌کنند.

تهرانیان توسعه را «فرایند ارتقایی یک نظام اجتماعی جهت برآوردن نیازهای فزاینده عمومی و نیل به سطوح بالاتری از بهبود رفاه مادی و معنوی» (ص ۲۱) تعریف می‌کند. کتاب نشان می‌دهد که تهرانیان چگونه در دهه ۱۳۵۰ نگاهی چندبعدی و انسان‌گرا به توسعه داشته و از نگاهی صرفا تکنوکراتیک، بوروکراتیک و اقتدارگرا به توسعه گریزان بوده است. متون او در واقع نقدی بر رویکرد غالب توسعه در نظام پهلوی دوم بوده است.

توجه به محیط زیست در کنار پربزرگ‌کردن وجوه انسانی توسعه، یکی از نقاط قوت نگاه مجید تهرانیان به توسعه در دهه ۱۳۵۰ است. من متن «یادداشت‌هایی پیرامون بحران کنونی ایران» (صص ۲۹-۲۲) - گزارش مختصری که تهرانیان بعد از حادثه میدان ژاله و اعمال خشونت رژیم شاه با معترضان نوشته است - را تحلیلی درخشان و خلاصه از ایران در آستانه انقلاب سال ۱۳۵۷ می‌دانم. تهرانیان تلاش کرده تا هست و نیست بحرانی را که رژیم شاه با آن مواجه شده بود در ابعاد اقتصادی، سیاسی، فرهنگی-اجتماعی و مبتنی بر تحلیل شرایط گذار از جامعه روستایی-کشاورزی به جامعه صنعتی شرح دهد.

و روشنگر است. او مأموریت کلی رادیو و تلویزیون را «یاری برای به‌سرانجام‌رسانیدن سه انقلاب ناکزیر اقتصادی، سیاسی و ارتباطی» (ص ۲۳۱) مبتنی بر شعار «ما برای وصل‌کردن آدمیم/ نی برای فصل‌کردن آدمیم» (همان) می‌داندست، هم‌زمان نگران بود که «رسانه‌ها به انحصار این یا آن سازمان اجتماعی درآیند و کار پیوندزن گسستگی‌های فرهنگی در نطفه خاموش شود» (ص ۲۳۱).

پژوهش‌های تهرانیان در دهه ۱۳۵۰ نامتوازن‌بودن توسعه ایران عصر پهلوی دوم را به رخ می‌کشند و این عدم توازن از سطح خرد (به‌ویژه در صفحات ۱۱۵-۱۱۴) تا کلان (صفحات ۲۲-۲۹ و در عمده بخش‌های کتاب) بازتابی یافته شده است. کتاب برای بازخوانی این تجربه، درس‌آموختن از آن و جستن راه‌هایی برای تکرار نکردن آن، بسیار خواندنی است. خواندن آن را می‌توان به همه علاقه‌مندان مباحث توسعه، ارتباطات و توسعه و تحولات معاصر جامعه ایران پیشنهاد کرد. کتاب «اندیشه پیشرفت و تحولات جدید جامعه ایران: بازخوانی مطالعات مجید تهرانیان در حوزه‌های توسعه، فرهنگ و ارتباطات» را - نشر نی در ۳۸۸ صفحه با قیمت ۱۶۰ هزار تومان در تابستان ۱۴۰۱ منتشر کرده است.

برای خرید کتاب از طریق صفحه اینستاگرام برگ‌برگ اقدام کنید. با اسکن بارکد زیر به صفحه برگ‌برگ پیوندید.

